

Ἄς θῆμουν ἀεράκι,

Καὶ ὅλο νὰ κινήσω

Σ τὰ στήθη σου νὰ πέσω,

Γλυκὰ νὰ τὰ φυσήσω.

Ἄς θῆμουν, τέλος, ὑπνος

Νὰ ἔρχωμαι τὸ βράδι,

Νὰ δέσω τὰ γλυκά σου

Ματάκια σ' τὸ σκοτάδι.

~~~~~

30. Κίν' ἀηδονάκι μου γιαλὸν

Κίνα, καὶ πάνε σ' τὸ καλόν.

Τὴν ἀκριβῆ ποῦ ξεύρεις,

Ἄγαπην μου νὰ μ' εὕρης.

Καὶ σὰν τὴν εὕρης, καὶ ιδῆς,

Δρχίνα καὶ νὰ κηλαδῆς

Γλυκὰ, γλυκὰ μὲ χάρι,

Νὰ σκύψῃ νὰ σὲ πάρη.

Ἄν σ' ἐρωτήσῃ, τί σαι σύ;

Καὶ ποιὸς σὲ στελνὸπ' τὸ νησί;

Εἰπὲ, πῶς εἶμαι δῶρον,

Πουλλὶ στεναγμοφόρον.

Πῶς ὁ ἀυθέντης μου ἐδῶ

Μὲ στέλνει, νὰ σὲ τραγουδῶ.